

David. Și acesta va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle.

Și deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!

Iar după ce îngerii au plecat de la ei la cer, păstorii vorbeau unii către alții: Să mergem dar până la Betleem, să vedem cuvântul acesta ce s-a făcut și pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut. Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc culcat în iesle.

Biserica "Nașterii Domnului" din Betleem, *foto*

Și văzându-L, au vestit cuvântul grăit lor despre acest Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori. Iar Maria păstra toate aceste cuvinte, punându-le în inima sa.

Și s-au întors păstori, slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate câte auziseră și văzuseră, precum li se spusese“ (Luca 2, 8-20).

Sfântul Apostol Pavel spune: „Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari”. (I Cor. 1:27).

În zilele acelea, nu se afla nici unul mai puternic, după socoteala lumească, decât Cezar August, și nici unul mai slab, mai sărac ori mai puțin cunoscut decât păstori din micuțul și necunoscutul Betleem.

Domnul Iisus S-a născut printre aceștia slabi, săraci și necunoscuți după părerea oamenilor; aceasta li s-a arătat mai întâi lor și ei au fost primii care au laudat slava Lui.

Puternicul Cezar August a murit în slăbiciune omenească, rămânând până la moartea lui în umbrele necunoscutului și ale amăgirii de sine. Pe de altă parte, nici un popor din lume nu s-a socotit mai înțelept decât acela condus de împăratul Irod. Iudeii au nesocotit alte popoare, considerându-le josnice și mai proaste decât ei. Ocârmuitorii și cărturarii iudei socoteau că numai ei singuri cunoșteau adevărul și că ei singuri țineau cheile cerului.

Nașterea Fiului lui Dumnezeu se desfășoară sub imediata și nemijlocita intervenție dumnezeiască. De aceea este prezent și amintit Duhul Sfânt, de aceea este prezent și îngerul care gestionează absolut totul. I se arată lui Iosif, îl încredințează, ca nu cumva să facă gesturi necugetate...

Toata lumea marchează sărbătoarea. Este o participare generală la sărbătoare, deși, în

grade diferite de intensitate și în moduri diferite.

Toți suntem cuprinși de sărbătoare! Dar ne întrebăm *de ce este o sărbătoare atât de mare, totuși? Unde este temeiul atenției generale care înconjoară această sărbătoare? De ce este cuprinsă lumea întreagă de această sărbătoare?*

Gravitatea și adâncimea evenimentului sărbătorit ne cheamă la mai multă sobrietate și la mai multă adâncire în rosturile existenței.

Ne plac colindele, ne plac obiceiurile, ne plac felicitările de Crăciun, spectacolele... Toate acestea nu ar avea, totuși, nici un sens și nici un temei, dacă nu ar exista realitatea Nașterii lui Hristos.

Dacă Hristos S-a născut cu adevărat – și S-a născut cu adevărat, altfel nu ar fi existat o tradiție de două mii de ani atât de bogată, atât de consecventă și atât de răspândită –, trebuie să ne întrebăm *cine este Hristos și ce raportare trebuie să avem noi față de El!*

Altfel, dacă nu ne întrebăm, rămânem într-o zonă superficială, într-o zonă de suprafață, în care vom și trăi. Îndemn, așadar, să luăm seama la temeiul lucrurilor, la sensul lor adânc.

Pentru noi creștinii, steaua călăuzitoare care ne conduce la Hristos ce s-a născut la Betleem este Biserica creștin-ortodoxă.

(Text apărut în "Flacăra credinței" Nr.12/2013)